

Bilag 10.

INDUSTRIRAADET

København, den 21. maj 1969.

Industrien ser med alvorlig bekymring på det nu fremsatte lovforslag, der i formen fremtræder som et ændringsforslag til en lov, hvis titel og hovedindhold har været en pligt til anmeldelse af vejledende priser, men som nu i realiteten indeholder den mest vidtgående bemyndigelse, der er givet en priskontrolmyndighed siden krigens dage og går langt ud over de regler, den endnu gældende avancestoplov indeholder.

For industrien, der er udsat for en direkte hård og aldrig svigtende konkurrence, har de midlertidige love været en hindring for til stadighed at kunne foretage den mest gunstige tilpasning af salgsbetingelserne. Herved er mulighederne for at opfylde kravet om størst mulig industriel vækst og eksport blevet svækket. Denne indskrænkning i industriens bevægelsesfrihed kan efter lovforslaget videreføres af Monopoltilsynet, hvis „særlige forhold“ foreligger; men med den oprensning af „omstændigheder“, der er foretaget i bemærkningerne, synes „særlige forhold“ at kunne være til stede ved enhver — selv ubetydelig — prisforhøjelse.

Den midlertidige, ekstraordinære prislovgivning, der indførtes på grund af ekstraordinære omstændigheder (pundets og den danske kronas devaluering) den 21. november 1967, foreslås nu for tredje gang forlænget. Allerede ved den socialdemokratiske regerings forelæggelse af avancestoploven blev det understreget, at den måtte være af midlertidig karakter, men uanset dette har loven nu været gældende i 1½ år.

Den nuværende regering har ved handelsministerens bemærkninger til det socialdemokratiske lovforslag fornylig understreget nødvendigheden af at lade avancestoploven bortfalde pr. 1. juli d. å.

Da det også i bemærkningerne til det nu foreliggende lovforslag klart udtales, at det ikke findes „rimeligt eller forsvarligt“ at forlænge loven om avancestop, må bemyndigelsen hermed være indskrænket således, at der ikke vil kunne være mulighed for at fastsætte nye regler, der er strengere end de hidtil gældende bestemmelser i avancestoploven.

De i bemærkningerne til lovforslaget under a)-e) nævnte eksempler på, at der foreligger „sådanne særlige forhold, som kan motivere de foreslåede indgreb“, må også nødvendigvis forstås med den nævnte forudsætning som begrænsning, idet det i hvert fald ville være urimeligt at anvende de i lovforslaget hjemlede indgreb over for erhvervsvirksomheder, der overholder den hidtil gældende avancestoplovs bestemmelser.

Selv forstået på denne måde er de omtalte eksempler imidlertid af en sådan art, at de må betragtes som såvel uacceptable som givende utilstrækkelige retningslinjer for en blot nogenlunde rimelig praksis.

Eksemplet under a): „områder, hvor konkurrencen ikke er tilstrækkelig til at bremse prisstigninger“, indeholder således intet bedømmelsesgrundlag for, på hvilket punkt denne bremse skal slås i.

Medtagelsen af det under c) nævnte kriterium: benyttelse af „vejledende priser med heri indregnede avanceforhøjelser“ er efter Industriraadets opfattelse en misforståelse, da Raadet har mange eksempler på, at en benyttelse af dette system tværtimod er medvirkende til at holde priserne i næste omsætningsled nede. Som nævnt i Industriraadets henvendelse af 16. oktober 1968 til det folketingsudvalg, der behandlede lovens seneste forlængelse, vil mistænkeliggørelsen